

Sygn. akt III KK 353/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej

w sprawie P. K.

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 27 marca 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 24 lutego 2017 r., sygn. akt III K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

P. K. został skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 października 2007 roku w sprawie sygn. akt II K 491/06 za czyn popełniony w dniu 21 czerwca 2006 roku z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych; za czyn popełniony w dniu 27 czerwca 2006 roku z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł, za czyn popełniony w dniu 27 czerwca 2006 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 27 czerwca 2006 roku z art. 292 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27 czerwca 2006 roku do dnia 17 listopada 2006 roku; Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 17 stycznia 2008 roku, sygn. akt II Ka 429/07, zmienił wyrok w ten sposób, że orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności obniżył do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 roku Sąd warunkowo zwolnił skazanego z odbycia reszty kary i wyznaczył okres próby do dnia 22 grudnia 2016 roku, zaś postanowieniem z dnia 6 grudnia 2016 roku odwołano warunkowe zwolnienie i zarządzono wykonanie reszty nieodbytej kary;

2. Sądu Okręgowego w B. z dnia 24 czerwca 2016 roku w sprawie sygn. akt 111 K 23/16 za czyn popełniony w dniu 11 czerwca 2015 roku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności; na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 11 czerwca 2015 roku do 24 czerwca 2016 roku.

W dniu 9 grudnia 2016 roku P. K. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego wskazując do połączenia kary wymierzone wymienionymi powyżej wyrokami.

Sąd Okręgowy w B., wyrokiem łącznym z dnia 24 lutego 2017 r., sygn. akt III K (...), na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone P. K. kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Okręgowego w B., sygn. akt III K 23/16 oraz Sądu Rejonowego w S., sygn. akt II K 491/06 i orzekł wobec niego karę łączną 7 lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okresy rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okresy odbytych kar pozbawienia wolności, podlegających łączeniu.

Od tego orzeczenia apelację wniósł prokurator, który podnosząc zarzut obrazy art. 85 § 3 k.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Orzeczenie Sądu Okręgowego w B. zostało także zaskarżone w części dotyczącej orzeczenia o karze przez obrońcę skazanego, który podnosząc zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz rażącej niewspółmierności kary wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie P. K. kary łącznej w wymiarze najwyższej kary jednostkowej, podlegającej łączeniu.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt II AKa (...), uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Od wyroku Sądu drugiej instancji kasację wniósł obrońca skazanego. Podniósł w niej następujące zarzuty:

1. rażącą obrazę przepisów prawa materialnego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 85 § 3 k.k. wobec umorzenia postępowania w zakresie wydania wyroku łącznego i uznania, że stosownie do art. 85 § 3 k.k. kary orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. III K 23/16 oraz II K 491/06 nie mogły zostać połączone węzłem kary łącznej, podczas gdy skazany dopuścił się czynu przypisanego mu w sprawie III K 23/16 po zakończeniu odbywania kary w sprawie II K 491/06, albowiem zgodnie z postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 roku P. K. został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, zatem nie sposób uznać, że w momencie popełnienia czynu przepisanego mu w sprawie III K 23/16 odbywał on karę pozbawienia wolności;

2. rażącą obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

wobec braku odniesienia się przez Sąd odwoławczy do zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) i wyroku Sądu Okręgowego w B. oraz przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w części, w której wskazano na rażącą obrazę prawa materialnego. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Ze względu na wątpliwości interpretacyjne odnośnie do tego unormowania Sąd Najwyższy orzekając w składzie 7 sędziów podjął uchwałę z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 11/17 (OSNKW 2018/4/28, LEX nr 2428801), w której uznał, że „popełnienie przez sprawcę przestępstwa w okresie próby wyznaczonym postanowieniem o warunkowym zwolnieniu z odbycia reszty kary pozbawienia wolności nie stanowi przewidzianej w art. 85 § 3 k.k. negatywnej przesłanki do orzeczenia kary łącznej obejmującej karę (kary łączne), z odbycia reszty której sprawca został warunkowo zwolniony oraz karę (kary łączne) za przestępstwo popełnione w okresie próby”.

Podzielając powyższe zapatrywanie prawne, odsyłając w zakresie szczegółowej argumentacji do treści uzasadnienia zacytowanej uchwały, należy stwierdzić, że wbrew temu, co przyjął Sąd odwoławczy, w sprawie nie zaszła negatywna przesłanka do orzeczenia kary łącznej, określona w art. 85 § 3 k.k. Trafne było natomiast rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w B., który uznał, że fakt popełnienia przestępstwa w dniu 11 czerwca 2015 r. (osądzonego w sprawie III K 23/16), tj. w okresie warunkowego przedterminowego zwolnienia, orzeczonego postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 r. w sprawie II K 491/06, nie stanowiło przeszkody do wymierzenia kary łącznej za to przestępstwo oraz za przestępstwo, które było przedmiotem postępowania w sprawie II K 491/06.

Konieczne stało się zatem uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania w postępowaniu

odwoławczym, którego przedmiotem będzie także apelacja obrońcy skazanego w zakresie wymiaru kary łącznej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

r.g.